

Llei 14/2018, del 21 de juny, de l'ensenyament superior (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Principis generals
 - Article 1. *Objecte i rang de la Llei*
 - Article 2. *Definicions*
- Capítol segon. Finalitats i principis de l'ensenyament superior
 - Article 3. *Finalitats*
 - Article 4. *Principis fonamentals de l'ensenyament superior* ⓘ
 - Article 5. *Òrgans de govern i representació de les institucions d'ensenyament superior* ⓘ

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 21 de juny del 2018 ha aprovat la següent:

Llei 14/2018, del 21 de juny, de l'ensenyament superior

Exposició de motius

La [Constitució del Principat d'Andorra](#) garanteix, en virtut de l'[apartat 1 de l'article 20](#), que tota persona té dret a l'educació, la qual s'ha d'orientar vers el desenvolupament ple de la personalitat humana i de la dignitat tot enfortint el respecte a la llibertat i als drets fonamentals. Aquest mateix article reconeix la llibertat d'ensenyament i de creació de centres docents. La [Llei qualificada d'educació del 3 de setembre de 1993](#), concreta en el [primer article](#) que tothom té dret a accedir als nivells superiors de l'ensenyament, en funció de les seves aptituds, aprofitament i vocació. En l'[article 29](#) estableix que la llibertat de creació de centres docents, reconeguda per la [Constitució](#), comprèn la llibertat de creació de centres d'ensenyament superior de titularitat privada.

Històricament, el model d'ensenyament superior andorrà ha estat condicionat per les dimensions tant geogràfiques com humanes del país. Aquesta realitat va ser la que va veure el naixement de l'ensenyament superior andorrà i de la Universitat d'Andorra, a finals dels anys vuitanta i noranta, respectivament.

La [Llei 12/2008, del 12 de juny, d'ordenació de l'ensenyament superior](#) volia donar resposta als reptes sorgits arran de les declaracions de la Sorbona (1998) i de Bolonya (1999), que van suposar el tret de sortida de la comunitat universitària europea per treballar vers un procés de convergència dels sistemes d'ensenyament superior. Aquest procés, el Procés de Bolonya, té entre els seus objectius principals garantir la qualitat de l'ensenyament superior, promoure la mobilitat dels estudiants i dels professors, posar en funcionament un sistema flexible de titulacions basat en tres cicles universitaris, adoptar l'anomenat suplement europeu al diploma i promoure l'aprenentatge permanent al llarg de la vida i la dimensió europea en l'ensenyament superior.

Al llarg d'aquests anys Andorra ha adequat la seva normativa a fi d'assolir aquests objectius. Consegüentment, en aquests moments és desitjable fer un pas més i millorar el marc legislatiu perquè el país s'adapti als nous reptes de l'ensenyament superior amb una estructura que sigui prou versàtil i compleixi totes les garanties de la qualitat internacional perquè la internacionalització de l'ensenyament superior andorrà pugui ser una realitat.

L'Estat ha de crear el marc per donar resposta a les necessitats formatives dels ciutadans en els dos àmbits de l'ensenyament superior: els estudis universitaris i els d'ensenyament professional superior, sense oblidar ni la recerca ni l'aprenentatge permanent al llarg de la vida que es poden donar en qualsevol dels àmbits de l'ensenyament superior.

Les lleis que han regulat l'ensenyament superior també han regulat sempre la Universitat d'Andorra (UdA). Aquesta estructura responia a una realitat històrica que actualment ja no és vigent. La Universitat d'Andorra ha de tenir una normativa pròpia i la Llei de l'ensenyament superior ha de ser la norma d'aplicació per a totes les institucions, públiques i privades, que desenvolupin ensenyament superior al Principat.

L'esperit que regeix aquesta Llei és crear una norma que s'adapti a la nova realitat de l'ensenyament superior europeu sent coherents amb el context andorrà. Aquest marc ha de promoure l'evolució i el creixement del sector tot garantint-ne la qualitat.

Aquesta Llei formalitza el tractament de la discapacitat en l'ensenyament superior i s'adequa als principis del Conveni relatiu del drets de les persones amb discapacitat, fet a Nova York el 13 de desembre del 2006.

La Llei s'estructura en sis capítols, una disposició derogatòria i tres disposicions finals. El primer capítol en defineix l'objecte i el rang i s'hi defineixen conceptes clau. En el capítol segon, s'aborden les finalitats i els principis de l'ensenyament superior i es defineixen els òrgans de govern de les institucions d'ensenyament superior. El capítol tercer tracta de les qüestions acadèmiques, com l'accés a l'ensenyament

superior, els títols acadèmics, el crèdit europeu, l'aprovació dels plans d'estudi, el reconeixement i les convalidacions de títols i els períodes d'estudi, així com les llengües d'estudi i les competències d'avaluació i inspecció. El capítol quart aborda la naturalesa de les institucions d'ensenyament superior, el seu funcionament, el contracte programa i els centres adscrits. El capítol cinquè tracta de la recerca i de les seves finalitats. El capítol sisè defineix la comunitat educativa, tracta dels drets i deures dels estudiants, del personal docent i investigador i del personal administratiu i tècnic.

La [Llei 12/2008, del 12 de juny, d'ordenació de l'ensenyament superior](#), preveia un [títol per als establiments d'ensenyament professional superior del sistema educatiu andorrà](#), però en aquesta Llei no és necessari fer-ho perquè s'ha inclòs l'ensenyament professional superior com a part de l'ensenyament superior. Aquest canvi reforça la formació professional superior i la situa al mateix nivell que la formació universitària. La [Llei 12/2008, del 12 de juny, d'ordenació de l'ensenyament superior](#) també preveia un [títol per a l'ensenyament superior privat](#), que ara tampoc és necessari ja que no es diferencia l'ensenyament superior públic del privat, excepte que s'indiqui expressament.

Finalment, la Llei presenta una disposició derogatòria relativa a la [Llei 12/2008, del 12 de juny, d'ordenació de l'ensenyament superior](#), una disposició final primera, una disposició final segona que preveu que el Govern ha de desenvolupar reglamentàriament la nova norma en un període de nou mesos i una disposició final tercera que preveu l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Capítol primer. Principis generals

Article 1. *Objecte i rang de la Llei*

1. Aquesta Llei té per objecte l'ordenació de l'ensenyament superior en el marc de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior.
2. Aquesta Llei estableix el marc per garantir que cap persona que compleixi les condicions per cursar estudis superiors amb aprofitament pugui quedar exclosa d'aquests estudis per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió, opinió o qualsevol altra condició personal o social.
3. La [disposició addicional d'aquesta Llei](#) modifica la [Llei qualificada d'educació del 3 de setembre de 1993](#), i té rang de llei qualificada. La resta de preceptes d'aquesta Llei tenen rang de llei ordinària, sense les limitacions establertes a l'[apartat 3 de l'article 57](#) i a l'[apartat 2 de l'article 60](#) de la Constitució.

Article 2. *Definicions*

1. Definicions:
 - a) L'ensenyament superior comprèn tota la formació de nivell postbatxillerat.
 - b) L'ensenyament superior està integrat per les institucions següents: universitats, centres de formació professional superior i altres centres d'ensenyament superior. L'ensenyament superior es desenvolupa mitjançant les activitats de docència, recerca i transferència de coneixements i tecnologia.
2. L'actuació pública en l'àmbit de l'ensenyament superior ha de fomentar el desenvolupament de la docència, de la recerca i la transferència de coneixements a la societat per contribuir a millorar la qualitat de vida i el desenvolupament socioeconòmic.

Capítol segon. Finalitats i principis de l'ensenyament superior

Article 3. *Finalitats*

Les finalitats de l'ensenyament superior s'han d'assolir en el marc de les directrius de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior, i s'ha de fer un èmfasi especial en la gestió de la qualitat i garantir que l'accés no quedi impedit per motius socioeconòmics o de discapacitat. Aquestes finalitats són:

- a) Fomentar el coneixement, la cultura i els valors democràtics.
- b) Afavorir i difondre la recerca científica i la innovació.
- c) Afavorir el desenvolupament del pensament crític, el raonament lògic, el mètode científic i la capacitat d'anàlisi.
- d) Fomentar el desenvolupament competencial, l'autonomia i l'adaptabilitat de tots els actors de l'ensenyament superior.
- e) Afavorir un entorn, una economia i una societat sostenibles.
- f) Adequar l'oferta formativa a les necessitats del mercat laboral presents i futures.
- g) Assegurar l'equilibri entre teoria i pràctica fomentant estades formatives.
- h) Capacitar per a l'exercici professional.
- i) Gestionar la qualitat per garantir la millora de l'ensenyament superior.

Article 4. Principis fonamentals de l'ensenyament superior

1. Els principis fonamentals de l'ensenyament superior són els següents:

- a) L'ús de mètodes crítics en l'estudi de coneixements tecnològics, científics i humanístics.
- b) La interrelació entre ensenyament i recerca.
- c) La mobilitat d'estudiants, personal docent, personal investigador i personal administratiu i tècnic.
- d) La interdisciplinarietat.
- e) La cooperació nacional i internacional.
- f) La llibertat de càtedra.
- g) La transparència.

2. Les institucions, públiques i privades, que desenvolupin ensenyament superior al Principat i les universitats han de garantir la introducció de la perspectiva de gènere en tots els àmbits del coneixement, en l'activitat acadèmica i investigadora i en la gestió de llur personal. En particular, han de:

- a) Garantir la introducció de la perspectiva de gènere en l'oferta formativa.
- b) Vetllar per un ús no sexista del llenguatge i dels continguts audiovisuals en totes les seves comunicacions.
- c) Donar visibilitat a les aportacions científiques i acadèmiques de les dones.
- d) Promoure les activitats docents i els treballs de recerca especialitzats en igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes.
- e) Dur a terme accions per equilibrar la presència de tots dos sexes en tots els estudis, especialment en les disciplines en què un dels dos sexes es troba significativament subrepresentat.
- f) Garantir la formació en igualtat de tracte i no-discriminació per raó de sexe del personal al seu servei, especialment en matèria de violència contra les dones.
- g) Garantir la igualtat efectiva de dones i homes en la carrera docent i investigadora, així com entre el personal d'administració i serveis, atorgant preferència a les dones, en igualtat de condicions d'idoneïtat, per ocupar posicions en què estiguin subrepresentades.
- h) Promoure la representació equilibrada de dones i homes en tots els òrgans col·legiats i en tots els àmbits de presa de decisions.
- i) Elaborar un pla d'igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes en l'accés, la promoció i les condicions laborals del personal administratiu i tècnic i del personal docent i investigador.
- j) Articular mesures específiques de prevenció i abordatge de l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe.
- k) Garantir que les avaluacions del personal docent i investigador dutes a terme pels òrgans competents tinguin en compte la perspectiva de gènere i la no-discriminació, ni directa ni indirecta, per raó de sexe.

Mostra redacció anterior, vigent del 19/07/2018 al 20/04/2022

Article 5. Òrgans de govern i representació de les institucions d'ensenyament superior

1. L'òrgan unipersonal de govern dels centres d'ensenyament superior té la denominació de director.

2. L'òrgan unipersonal de govern de les universitats té la denominació de rector i ha de tenir el títol de doctor.

3. Les lleis de creació de la universitat pública i les normatives que regulin les universitats privades i les altres institucions d'ensenyament superior privades han de preveure els òrgans de govern i de representació, així com els procediments per designar-los i revocar-los. Aquestes normes han de ser públiques.

4. Els centres d'ensenyament superior i universitari han de garantir l'existència d'un òrgan o persona responsable del disseny, l'impuls, la implementació i l'avaluació de la perspectiva de gènere en totes les àrees d'actuació, incloent-hi la gestió de personal. A aquests efectes, les persones encarregades d'aquesta funció han de rebre formació específica en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació entre dones i homes.

Mostra redacció anterior, vigent del 19/07/2018 al 20/04/2022

Registreu-vos a [LesLleis.com](https://leslleis.com) per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat